

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.581 van 20 mei 2003
in de zaak A. 133.799/XII-3792.**

In zake : de NV OIP,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. De Schrijver,
kantoor houdende te Gent-Drongen,
Baarledorpstraat 93

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV OIP op 6 maart 2003 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van

- “1. de beslissing van de aanbestedende overheid dd. 13 januari 2003 om de opdracht
SAME 120804 betreffende de levering van geïntegreerde systemen van
doelsaanduiding niet te gunnen.
2. de gemotiveerde beslissing van de aanbestedende overheid dd. 23 januari 2003
om voormelde opdracht niet te gunnen”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur J. Stevens ;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 mei 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. De Schrijver, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van majoor-militair-administrateur A. De Decker, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verwerende partij schrijft een algemene offerteaanvraag uit die volgens de aankondiging in het bulletin der aanbestedingen van 10 augustus 2001 als voorwerp heeft “de levering van 32 geïntegreerde systemen van doelsaanduiding voor de forward air controller (FAC) ploegen en ploegen voorwaartse waarnemers (VW) met aanverwante accessoires en prestaties” en dit op grond van het bestek SAME 120804.

1.2. In het door de verwerende partij neergelegde stuk “Demande d'accord préalable” van 5 april 2001, dat uitgaat van de aankoopdienst van de krijgsmacht, wordt de totale uitgave geraamd op 341 miljoen frank, BTW inbegrepen of 290 miljoen frank, BTW uitgezonderd.

1.3. Na een onderhoud op 19 april 2001 tussen de Inspectie van Financiën en de Staf van de Landmacht geeft deze laatste aan de inspectie een rechtvaardiging voor de voormelde raming.

1.4. In een nota van 20 april 2001 wordt aldus geargumenteed dat, hoewel de Staf van de Landmacht de raming “niet zuiver mathematisch kan rechtvaardigen”, zij “middels gesprekken met de industrie, het schrappen van een gedeelte van het materiaal, het reduceren van het logistieke luik, de lage performantiedrempel van de specificaties en [...]de verhoopte concurrentie, de mening [is] toegedaan dat het voorziene budget toereikend is”.

1.5. Daarop schrijft de Inspectie van Financiën in een nota van 26 april 2001 aan de minister van Landsverdediging :

“[...]

De voorliggende opdracht is voor het geraamde bedrag van 341 miljoen BF (cfr. supra) ingeschreven in het globale investeringsplan van het Ministerie van Landsverdediging PIDV 2000-2005 - schijf 2001, goedgekeurd door de Ministerraad van 10 november 2000 (notificatie nr. 2000A05330.270, punt 38 van de dagorde).

M.b.t. de financiële haalbaarheid op termijn van de bovenvermelde globale investeringsplanning verwijst de Inspectie van Financiën naar haar eerder geformuleerde grote reserves : zie adviezen IF nr. D.I. 421.2/1 - 452.1/166 dd. 23 oktober 2000 en nr. D.I. 421.2 - 452.1/173 dd. 7 november 2000. Cfr. : bij realisatie van de nu vooropgestelde investeringsplanning zal in de gegeven omstandigheden in de periode 2006 - 2008 per jaar een totale begrotings-enveloppe nodig zijn t.b.v. ongeveer 105 miljard BF uitgedrukt in constante BF 2000, d.i. geïndexeerd tussen 115 en 120 miljard BF op jaarbasis.

[...]

Besluit: advies van de inspectie van financiën

1. Op basis van de bovenvermelde bespreking kan de Inspectie van Financiën voor wat betreft de klassieke verificatiepunten van het voorliggende dossier een gunstig advies formuleren.

2. Wat betreft de financiële haalbaarheid op termijn van de vooropgestelde globale investeringsplanning binnen de gegeven budgettaire limieten voor het departement heeft de Inspectie van Financiën grote reserves geformuleerd.”.

1.6. De verwijzing naar de globale investeringsplanning betreft blijkbaar de inschrijving van de in het geding zijnde opdracht in de globale investeringsplanning van het Ministerie van Landsverdediging 2000-2005, waar de Inspectie in de voormelde nota naar verwijst.

1.7. De Minister van Landsverdediging gaat op 10 mei 2001 akkoord om de gunningsprocedure in te zetten.

1.8. In het bestek, vastgesteld op 10 augustus 2001, wordt bepaald (2. Voorwerp van de opdracht - 2.1. Algemene bepalingen) :

“De aanbestedende overheid behoudt zich het recht voor de markt niet te gunnen indien de budgettaire vooruitzichten overschreden werden”.

1.9. Volgens het proces-verbaal van opening der inschrijvingen blijken op 18 januari 2002 twee inschrijvers offertes te hebben ingediend. De offerte van de verzoekende partij beloopt 8.791.786,16 euro.

1.10. In een evaluatieverslag van 8 juni 2002 krijgt de offerte van de verzoekende partij de hoogste waardering met 93,78 %. De overschrijding van de raming wordt besproken. Ten belope van 15,3 % van de overschrijding wordt zulks geweten aan een wijziging van het BTW-regime. Voorts wordt opgemerkt dat in de prospectiefase de begrote bedragen voor de opdracht ondergewaardeerd zijn en zulks te wijten is aan verkeerde werkhypothesen. Voorgesteld wordt de opdracht toe te wijzen aan de verzoekende partij voor een totaal bedrag van 10.703.944,57 euro.

1.11. In een nota van 24 juli 2002 aan de minister van Landsverdediging stelt de Inspectie van Financiën geen gunstig advies bij het gunningsvoorstel te kunnen verlenen op de volgende wijze :

“IV. Advies van de Inspectie van Financiën

1. De Inspectie van Financiën doet opmerken dat de Aanvraag voor Voorafgaand Akkoord werd goedgekeurd nadat het departement op basis van een studie van de Landmacht aangegeven had dat ingevolge de technische

specificaties de concurrentie maximaal zou spelen en het voorziene budget toereikend zou zijn : zie nota nr. GSP-PrO-Adj 40298 d.d. 20 april 2001.

2. In het voorliggende dossier stelt de Inspectie van Financiën nu echter het volgende vast :

- a. Ten opzicht van de geraamde budgettaire weerslag in de Aanvraag voor Voorafgaand Akkoord vertoont het voorliggende dossier een aanzienlijke stijging van 2,18 miljoen EUR, d.i. een overschrijding met 25 % (10.632.062 EUR t.o.v. 8.453.169 EUR opgegeven in AVA), zonder dat in het dossier hiervoor een gegronde verklaring gegeven wordt, en dit ondanks het feit dat na een eerste consultatie van de markt in 2000 een studie uitgevoerd werd door de Landmacht waarbij door het departement aangegeven werd dat het voorziene budget toereikend zou zijn (cfr. punt 1 supra).
- b. Uit het dossier blijkt dat de concurrentie slechts in geringe mate heeft plaatsgevonden. Slechts 2 firma's hebben ingeschreven namelijk OIP Sensor Systems en Thales Optronics, waarbij bovendien Thales Optronics zowel voor haar basisofferte als de variante voor het voornaamste criterium 'technische, operationele en logistieke waarde' slechts een zeer geringe score heeft bekomen : 2,7 % (18 punten) voor de basisofferte en 22,97 % (24 punten) voor de variante; daarenboven heeft Thales Optronics voor het toch zeer belangrijke aspect 'operationele waarde' een verwaarloosbaar aantal punten behaald : 6 punten op 35 voor de variante, en zelfs 0 op 35 voor de basisofferte hetgeen toch moeilijk op een volwaardige concurrentie duidt.
- c. Het aandeel van de onderaannemers is in deze opdracht aanzienlijk (bijv. voor OIP Sensor Systems : ongeveer 60 %). Uit het voorliggende dossier heeft de Inspectie van Financiën vastgesteld dat voor niet onbelangrijke onderdelen van de opdracht door de 2 firma's hetzelfde produkt voorgesteld wordt. Cfr. : de kijker SOPHIE-R van Thales Optronique (F) met zowel door Thales Optronics (GB) als OIP Sensor Systems (B) aangeboden, echter met een prijsverschil van ongeveer 20 % voor hetzelfde produkt : bij OIP Sensor Systems ongeveer 20 % duurder dan bij Thales Optronics. In de veronderstelling dat binnen de Thalesgroep normale verrekenprijzen gehanteerd worden, lijkt dit prijsverschil van ongeveer 20 % voor hetzelfde produkt abnormaal hoog, zeker gelet op het feit dat bij een prijzencontrole als normaal winstpercentage max. 9 % geldt. Ondanks de in de bovenvermelde vaststellingen (cfr. de punten a tot c supra) is echter geen prijzencontrole doorgevoerd bij de onderaannemers.

Besluit :

Uitgaande van de bovenstaande vaststellingen kan de Inspectie van Financiën geen gunstig advies formuleren m.b.t. het voorliggende gunningsvoorstel en acht ze het aangewezen dat op basis van de in 2002 opgemaakte lessons learned (zie o.m. nota MRSys nr. 02-006861 dd. 25 februari 2002) een grondige marktstudie doorgevoerd wordt waarbij, gelet op de vastgestelde aanzienlijke prijsoverschrijding en gebrek aan volwaardige concurrentie, voor de invulling van deze behoefte gestreefd wordt naar COTS (Commercial Off The Shelf) -materieel

en naar een verruimde concurrentie op basis van hetgeen op de markt bestaat en in gebruik is bij de NAVO-legers. Uitgaande van een dergelijke gedegen voorbereiding is het dan mogelijk met herwerkte technische specificaties de opdracht te herlanceren”.

1.12. Op 18 oktober 2002 informeert de verzoekende partij bij de Minister van Landsverdediging naar de stand van zaken van de gunningsprocedure.

1.13 Op 14 november 2002 antwoordt de Minister van Landsverdediging als volgt :

“We hebben uw brief in referte goed ontvangen en deze heeft onze volledige aandacht weerhouden. De gunning van de overheidsopdracht in onderwerp wordt aanzienlijk bemoeilijkt door de belangrijke budgettaire overschrijding ten opzichte van de budgettaire planning voorzien in het plan voor investeringen voor defensie en veiligheid (PIDV) en door de afwezigheid van effectieve mededinging (onder andere op het niveau van de onderaanneming van de voornaamste componenten van het te verwerven materieel). Het departement bestudeert momenteel de mogelijke opties in het kader van de gunning van de opdracht in onderwerp. De genomen beslissing zal U door de bevoegde diensten schriftelijk betekend worden.

In afwachting van mijn beslissing acht ik het niet opportuun om een vertegenwoordiger van uw bedrijf te ontmoeten”.

1.14. Op 21 november 2002 maakt de Chef van de Divisie Overheidsopdrachten een “Note de synthèse” en een “Aanvullende synthesesnota” over aan de Minister van Landsverdediging.

In de eerste nota wordt toegegeven dat in vergelijking met het voorziene bedrag, wat betreft tranche 2002 van het programma 2000-2005 (8.588.000,00 euro), er een overschrijding is van 23,87 % (10.638.062,05 euro). In de tweede nota wordt commentaar gegeven bij het voormelde advies van de Inspectie van Financiën. Wat de budgetoverschrijding betreft, wordt gesteld dat de gewraakte werkhypothesen “volledig achterhaald” zijn en “het bepalen van een budget voor een overheidsopdracht een raming [is en blijft]”. Geconcludeerd wordt dat de argumenten van de Inspectie “geen steek houden” en in beide nota's wordt voorgesteld dat de

Minister van Landsverdediging beroep zou aantekenen bij de Minister van Begroting tegen het advies van de Inspectie.

1.15. Op 24 december 2002 richt de Minister van Landsverdediging zich als volgt tot de Directeur Generaal Material Resources :

“1. En 2000, la Force terrestre a demandé pour les équipes FAC (Forward Air Controller) et les OA (Observateurs avancés) l'acquisition de systèmes intégrés de désignation d'objectifs. Le montant global du marché était estimé à 399 MBEF TVAC, et la procédure proposée l'AOG. La DAP a été accordée le 30 Mei 00. Les 3 offres reçues étant irrégulières administrativement et non conformes techniquement, j'ai décidé de ne pas attribuer le marché le 7 Dec 2000 et j'ai accordé le 10 mai 01 une 2ème DAP pour un nouvel AOG relatif à la fourniture des 32 systèmes, SANS les supports pour montage sur M113, pour un montant estimé à 341 MBEF TVAC, soit 8,5 M€.

2. Suite aux publications, Thales Optronics et OIP Sensor Systems ont déposé offre, alors que la prospection militaire avait identifié 6 fournisseurs potentiels; les 2 offres étant régulières et conformes, les prix étant jugés normaux et acceptables par MRMP-D, MRMP a proposé (Ref 1) d'attribuer le marché à la firme ayant déposé l'offre la plus intéressante, OIP, pour 10,638 M€, montant qui excède celui de la DAP de 2,2 M€ ou 25 %. IF a donné (Ref 2) un avis négatif à l'attribution, la concurrence n'ayant pas assez joué, à cause de spécifications techniques trop restrictives.

3. Compte tenu de la demande de MRMP de faire appel, devant le ministre du Budget, en vertu de l'Art 17 de l'AR du 16 Nov 94 relatif au contrôle administratif et budgétaire, de l'avis d'IF, j'ai envisagé cette éventualité. Après analyse du dossier, j'ai décidé, contrairement aux propositions formulées par les Ref 1 en 3, de ne pas attribuer le marché; la décision motivée (F + N) est jointe au dossier.

4. Je demande à DGMR de recommencer la procédure en appel d'offres restreint vu le nombre de fournisseurs potentiels identifiés durant la prospection militaire.”.

1.16. Met een brief van 13 januari 2003 wordt aan de verzoekende partij medegedeeld dat de bevoegde Minister beslist heeft de opdracht niet te gunnen.

1.17. Met een schrijven van 23 januari 2003 wordt op vraag van de verzoekende partij, haar de gemotiveerde beslissing van de Minister van Landsverdediging bezorgd. Daarin wordt als reden van die beslissing vermeld hetgeen volgt :

“6. Niet gunning van de opdracht

Rekening houdend met wat voorafgaat, in toepassing van artikel 18 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, overwegende dat de voordeligste regelmatige offerte op basis van de evaluatie en de gunningscriteria, deze van OIP Sensor Systems NV, oploopt (buiten de maintenance contract) tot 10,638 M€, overwegende dat dit bedrag de raming van de Administratie in het stadium voorafgaand akkoord, hetzij 8,453 M€, met ongeveer 2 M€ of 25 % overschrijdt, wat, in de huidige economische en budgettaire context, rekening houdende met het standpunt van de Inspectie van Financiën met betrekking tot de berekening van de vrije marge voor de wederuitrusting van Defensie voor de budgettaire oefeningen 2002 en volgende, de aangeboden prijs voor de offerte van OIP Sensor Systems NV onaanvaardbaar maakt in de zin van het artikel 17, § 2, 1°, d) van voornoemde wet, heb ik beslist de opdracht in onderwerp NIET te gunnen.”;

2. Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat uit de stukken, die betreffende de in het geding zijnde beslissing om niet te gunnen, aan de verzoekende partij zijn medegedeeld voordat zij haar vordering instelde, namelijk de brieven van 13 en 23 januari 2003, niet kon worden afgeleid op welke datum die beslissing was genomen; dat niet wordt betwist en uit het dossier is gebleken dat het hier een beslissing van 24 december 2002 betreft; dat die beslissing als het enige voorwerp van het beroep moet worden beschouwd; dat dienvolgens de exceptie van de verwerende partij betreffende de ontvankelijkheid van de vordering ten aanzien van de eerste in het verzoekschrift bestreden beslissing, namelijk dat slechts een mededeling wordt aangevochten, zonder voorwerp is;

3. Over de grondvoorwaarden tot schorsing.

3.0. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending inroept van de materiële motiveringsplicht en van artikel 18 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheids-opdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, doordat de bevoegdheid van een bestuur om een gunningsprocedure stop te zetten en deze eventueel te herbeginnen moet berusten op wettelijke motieven, terwijl te dezen als enig motief wordt verwezen naar de “onaanvaardbare prijs” gelet op “de huidige economische en budgettaire context”;

Overwegende dat de verzoekende partij daartoe nader betoogt dat bij de opdracht “nooit een specifiek budgettaire beperking vooropgezet is geweest”, dat de raming van de administratie nergens wordt gemotiveerd, “laat staan dat ook maar aannemelijk zou gemaakt worden dat voor apparatuur met dergelijke technische eisen het vooropgezette budget überhaupt zou kunnen volstaan of realistisch zou zijn”, dat het hier immers technologie betreft die minstens ten dele specifieke ontwikkeling noodzaakt, meer bepaald wat betreft de integratie van de verschillende technologische componenten van de opdracht, waarvoor geen vaste prijzen op de markt voorhanden zijn, dat indien enkel met het “basisbudget” zou zijn rekening gehouden, er slechts 16 % overschrijding is; dat de verzoekende partij voorts stelt dat, indien een normale prijsherzieningsformule die onder meer met inflatie rekening houdt, op het vooropgestelde budget zou worden toegepast, haar offerte slechts 2-3 % boven het aldus herziene budget zou liggen, dat ten slotte bij de toetsing aan het interne budget blijkbaar rekening is gehouden met de drie componenten (vaste aanbieding, opties en later bij te bestellen toestellen) waar in de onderlinge prijsevaluatie tussen de ingediende offertes waarschijnlijk enkel rekening is gehouden met de vaste component;

3.1.2. Overwegende dat luidens artikel 18 van de voormelde wet van 24 december 1993 het volgen van de procedure van offerteaanvraag geen verplichting inhoudt tot het toewijzen van de opdracht en de aanbestedende overheid zowel kan afzien van het gunnen van de opdracht als de procedure herbeginnen, desnoods op een andere wijze; dat in het toepasselijke bestek wordt bepaald dat het recht wordt voorbehouden niet te gunnen “indien de budgettaire vooruitzichten overschreden werden”; dat om de bedoelde beslissingen al dan niet te nemen de bevoegde overheid een aanzienlijke beleidsvrijheid heeft; dat een dergelijke beslissing evenwel niet op arbitraire wijze mag worden uitgeoefend en dat zij moet steunen op een in feite en in rechte aanvaardbaar motief;

Overwegende dat te dezen, volgens de bewoordingen van de bestreden beslissing, de voordeligste regelmatige offerte van de verzoekende partij, de raming van de administratie in de fase van het voorafgaand akkoord met ongeveer 2 miljoen euro of 25 % overschrijdt, hetgeen die prijs niet aanvaardbaar maakt, rekening houdende met het standpunt van de Inspectie van Financiën “met betrekking tot de berekening van de vrije marge voor de wederuitrusting van Defensie voor de budgettaire oefeningen 2002 en volgende”;

Overwegende dat aldus te dezen vooreerst een motief wordt aangevoerd, namelijk de overschrijding van een raming, dat op zichzelf reeds in rechte aanvaardbaar lijkt en in principe kan worden ingepast in de bevoegdheid die voortvloeit zowel uit het genoemde artikel 18 als uit de aangehaalde bestekbepaling; dat de verzoekende partij echter de raming zelf in vraag stelt en bovendien de mate van afwijking; dat uit het administratief dossier blijkt dat de militaire administratie op die punten inderdaad van mening verschilt met de Inspectie van Financiën; dat niettemin, zelfs indien de raming gebrekkig zou zijn, een geboden prijs die van die raming verschilt, op zichzelf nog steeds begrotingsmatig een probleem kan blijven; dat te dezen ook een dergelijk motief voorhanden lijkt, nu de Minister zich gesteld wist voor een negatief advies van de Inspectie van Financiën dat in de fase van het voorafgaand akkoord was voorafgegaan door een advies met reserves wat de algemene begrotingsbeperkingen voor het departement betrof; dat de bestreden beslissing zelfs

niet in hoofdzaak gesteund lijkt op de afwijking met de -mogelijks gebrekkige- raming, maar veeleer op het andere motief, namelijk de moeilijke inpassing van de geboden prijs van de opdracht in de geplande begrotingen; dat in de motivering van de bestreden beslissing immers ook wordt gesteld als reden waarom de aangeboden prijs onaanvaardbaar is : “met betrekking tot de berekening van de vrije marge voor de wederuitrusting van Defensie voor de budgettaire oefeningen 2002 en volgende”; dat dit motief, dat rechtstreeks verbonden is met de bevoegdheid van de Minister betreffende het beheer van zijn begrotingen, door de verzoekende partij niet lijkt te worden aangevochten en in rechte aanvaardbaar lijkt;

Overwegende dat vanuit die vaststellingen het in de huidige fase van het geding niet is aangetoond dat de bestreden beslissing niet op een geldig motief zou steunen of genomen zou zijn met schending van artikel 18 van de meergenoemde wet van 24 december 1993; dat het middel niet ernstig is;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert, onder verwijzing naar de nieuwe kans die aan concurrenten met technisch onvoldoende offertes wordt geboden; dat dit middel niet ernstig is; dat immers zoals bij de bespreking van het eerste middel is vastgesteld, de bestreden beslissing op een rechtsgeldig motief lijkt te steunen en aldus niet kan worden betrokken op het bevoordelen van de ene of de andere kandidaat-inschrijver;

3.3. Overwegende dat in een derde middel de schending wordt aangevoerd van beginselen van behoorlijk bestuur; dat de verzoekende partij vooreerst in een “overschrijding van de redelijke termijn” een dergelijke schending ziet; dat dit onderdeel niet ernstig is; dat, mocht er al een dergelijk beginsel te dezen toepasselijk zijn, een beslissing die op 24 december 2002 genomen wordt, na een opening van inschrijvingen op 18 januari 2002, mede gelet op een negatief advies van de Inspectie van Financiën van 24 juli 2002, niet de perken van een redelijk tijdsverloop te buiten lijkt te gaan;

Overwegende dat voorts de bestreden beslissing “miskenning van het zorgvuldigheidsbeginsel” wordt aangewreven doordat een opdracht is uitgeschreven die van de inschrijvers een ernstige financiële inspanning vereist, slechts na een jaar uiteindelijk wordt beslist deze niet te gunnen om zuiver budgettaire redenen en niet aannemelijk wordt gemaakt dat het intern vooropgezette budget realistisch zou zijn en in de opdracht geen melding is gemaakt van enige budgettaire beperking;

Overwegende dat bij de bespreking van het eerste middel is vastgesteld dat niet is aangetoond dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt; dat bij die bespreking het belang van de raming werd gerelativeerd en bepaalde budgettaire redenen aanvaardbaar leken; dat voorts in het bestek juist wel naar budgettaire redenen wordt verwezen om niet te gunnen; dat aldus schending van de zorgvuldigheidsplicht niet is aangetoond en het middelonderdeel niet ernstig is;

Overwegende ten slotte, dat schending wordt aangevoerd van het “vertrouwens-en redelijkheidsbeginsel” doordat te dezen de verzoekende partij er mocht op vertrouwen dat voor zover minstens één ingediende offerte zou voldoen aan alle gestelde criteria, er zou worden gegund;

Overwegende dat vooreerst de verzoekende partij niet verduidelijkt wat zij verstaat onder het redelijkheidsbeginsel en hoe dat te dezen zou zijn geschonden; dat voorts in de huidige stand van de procedure moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij, alleen al gelet op de bepaling van artikel 18 van de voormelde wet van 24 december 1993 en de aangehaalde besteksbepalings betreffende het recht om niet te gunnen, er juist niet mocht op vertrouwen dat de opdracht in elk geval zou worden gegund; dat ook het derde middelonderdeel en dienvolgens het derde middel in zijn geheel niet ernstig is;

3.4. Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat bijgevolg aan de eerste door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarde niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 2003 door :

de H. D. VERBIEST,
Mevr. S. DOMS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D.VERBIEST.